

Spånga 2015/07/21

Hvorfor er det så sjældent, at de mindre kendte racer vinder?

Det spørgsmål stiller jeg ofte mig selv, når jeg overværer dagens finaler, nationalt og internationalt. Findes svaret mon i nogle af mine spørgsmål?

Er dommernes kundskaber for dårlige når det gælder de mindre kendte racer?

Antalsmæssige små racer udstilles sjældent. Dette påvirker dommernes erfaringer og referencerammer. Ikke sjældent, er konkurrencen i racen ikke stor og dermed bliver det svært at have et ideelt grundlag at sammenligne med.

Flere dommere "får racerne gratis", da disse racer tilhører det såkaldte "bundskrab", som de ikke altid værdsætter at skulle dømme. Man kommer sjældent til at dømme dem, og sætter sig måske derfor ikke rigtig ind i racens standard? Dommerseminarer findes ikke i alle lande, og ikke alle viser interesse for at arrangere velorganiserede seminarer. Det kan også være, at gruppe dommeren aldrig har set eller bedømt racen tidligere og afslører deres viden, når de spørger udstilleren: - Hvad er dette for en race? (Jo, det er sket)!

Er de mindre kendte racer ikke synlige?

Alle racer er ikke så heldige at være en "iøjnefaldende hund", såsom American Akita, Australiske Sheperd, Basenji, Puddel, Afghaner, Schæfer, Amerikansk Cocker Spaniel, og Flat-Coated Retriever. De er racer der på forskellig vis "skiller sig ud" med deres attitude, pels og præsentation i modsætning til de underlige, knap så kendte racer.

Påvirkes dommerne?

Hvordan tænker vi dommere når vi placerer vores vindere? Bliver vi påvirket af, hvad vores kolleger gør? Kommer vi let pr rutine til at sætte berømte vindere eller handlere op? Har publiceringen på de sociale medier betydning for, hvad der skal vinde næste gang?

Har de mindre kendte racer ikke nok kvalitet?

Er svaret ganske enkelt, at de disse racer ikke har kvalitet nok til at konkurrere med de mere etablerede racer? Giver den lille genpulje og færre opdrættere automatisk dårligere resultater i udstillingsringen? Jeg tror ikke, det er hele sandheden. Der er faktisk en række knap så kendte racer med utrolig kvalitet, men alligevel går de ikke til tops. Spørger man en kollega efter dennes bedømmelse, hvorfor en specifik race ikke blev sat op, får man den undskyldning at den havde en lille synlig detaljefejl.

At vinderen så måske manglede både type og kvalitet, men blev vist i et flyvende tempo - er så en anden sag. De ukendte racer må altså kun have en' fejl i sammenligning med de mere almindelige racer? Bare fordi en hund ikke forceres frem med et ophængt hoved og bølgende pels, kan det være en top vinder. I den gruppe jeg selv startede i, gruppe 8, findes der i dag racer som kunne være både gruppe og BIS vinder.

For eksempel, Chesapeake Bay Retriever, Irish Water Spaniel, Field Spaniel, Perro de Aqua Espaniol og Wachtelhund. De er ikke de mest prangende racer, de traver ikke så hurtigt, holder ikke hovedet højest, og nogle kan se lidt upolerede ud, men de er helt igennem fine racerepræsentanter. Set ud fra mit synspunkt, bør jeg vel tilføje.

Kan vi gøre noget ved problemet?

Måske? Det vigtigste er at "uddanne" dommerne!

- Benyt enhver chance til at præsentere de knap så kendte racer. Giv dommerne mulighed for at se både gode og dårlige individer, men frem for alt racetypiske detaljer. Tilmeld jeres hunde til landets udstillinger. Spil først og fremmest på "sikre kort" - dommere, der værdsætter racen.
- Tag ansvar, når klubberne arrangerer dommerseminarer. Det indebærer at producere detaljerede racekompendier. Få racen præsenteret af en dommer, som du synes, viser interesse for racen har et indgående kendskab til racen og taler "samme sprog" som dommerne. Det vigtigste er at vise de bedste af de bedste individer frem som der findes i landet og om nødvendigt hente nogle ind fra et andet land. Nogle ejere, tror måske, at deres hunde vil blive gået så hårdt efter i sømmene og derfor vil de aldrig få en chance for at vinde efterfølgende - dette sker sjældent! Når præsentation og flotte hunde matcher hinanden, er dommergruppen en taknemmelig flok, der tager for sig af racekundskab, specielt når det drejer sig om de ikke så kendte racer.
- Deltag med dine hunde af forskellig racer på klubbens arrangementer.
- Arranger egne race seminarer hvor du selv inviterer autoriserede dommere og dommere med interesse for din race, men som endnu ikke har søgt at blive autoriseret på dem. En uformel "reunion" behøver ikke koste mange penge. Findes der tid og interesse, er jeg overbevist om, at de "studerende" møder op for egen regning. De fleste mennesker ved, at små klubber ikke har en stor økonomi.
- Kontakt den svenske dommerforening, som løbende arrangerer enkelte, men værdsatte racetræf rundt omkring i landet. Tilbyd sammen med en god fortaler og et par gode hunde at få præsenteret din race. Antallet af deltagere kan være alt 4-5 stykker op til 20.
- Når der arrangeres specialklubudstillinger - kan man opfordre landets dommere til at besøge udstillingen, inviter i god tid, da mange dommere er booket til at dømme andre steder flere år i forvejen. Hvis de vil komme - så tag jer af dem på den bedste måde og byd dem både på mad og kundskab.
- Glem ikke at reklamere for jeres udstillinger i de relevante forum, herunder dommerforeningens magasin "Dommerbladet" udkommer 4 gange om året.

Vigtigst af alt er, som jeg ser det, viden! Med større viden og erfaring, kan de små ukendte racer endda få deres velfortjente chance for at gå til tops?

Hans Rosenberg

Eksteriørdommer og dommer for racer i gruppe 2,3,6,7,8 og 9.